

czunków i t. p. W klasie drugiej są następujące przedmioty: religia, język polski, język niemiecki, rachunki, historia naturalna, geografia, kaligrafia i rysunki. W klasie trzeciej: religia, język polski, język niemiecki, rachunki, historia krajowa, fizyka kaligrafia, rysunki. W krasie specjalnym są następujące wykłady wspólnie: język polski, język niemiecki, buchalteria, arytmetyka, geometria, a nadto odrębne wykłady mechaniki i budownictwa, połączone z fachowymi rysunkami.

Frekwencja w tej szkole jest niespodziewanie wielka, i tak w klasie pierwszej zapisało się 44 uczniów, do klasy drugiej 53, do klasy trzeciej 73, na kurs specjalny 31; razem więc liczy ta szkoła przeszło 200 uczniów, którzy są terminatorami, czeladnikami rzemieślniczymi lub pracownikami w warsztatach kolejowych i licznych fabrykach przemysłowych.

W szkole tej uczyła nauki 21 nauczycieli a mianowicie katecheci oba obrządków, profesorowie gimnazjalni, nauczyciele szkoły wydziałowej i urzędnicy kolejowi. Szkoła ta jako niezależna i wieczorna, należy według przyjętej w Austrii nomenklatury do trzeciej kategorii szkół przemysłowych, t. j. tak zwanych szkół przemysłowych dalszego kształcenia (Gewerbliche Fortbildungsschule), mieści się w lokalnościach przemysłowej szkoły wydziałowej, a kierownikiem jej jest pan Kropiwnicki, dyrektor szkoły wydziałowej.

Istnienie tej szkoły, w której jak powiedzieliśmy, pobiera systematyczną naukę przeszło 200 uczniów, ma kraj do zawdzięczenia tylko niezwykłej ofiarności nauczycieli, którzy całkiem bezpłatnie ofiarowali swą krwawą pracę dla kształcenia młodzieży rzemieślniczej. Użytkawscy skromni zasilek pieniędzy od kilku obywateli przemysłowych, obrócił Zarząd Towar. Pedagogicznemu funduski ten na zakupienie niezbędnych środków naukowych, a resztę przeznaczył na nagrody dla celujących uczniów, a żeby w ten sposób zachęcić ich jeszcze więcej do pracy. Część i wdzięczność głęboka należy się zacnym inicjatorom myśli założenia szkoły przemysłowej; część i wdzięczność nauczycielom, którzy bezpłatnie ofiarowali dotychczas pracę swoją — ale tak dalek być nie może i szkoła bez stałych fundusów i nieproszonej pomocy, gdyż nie odpowiadałoby to godności miasta liczącego tak wielką i tak zamożną ludność.

Ruina Galicji

Pod tym tytułem ogłasza Kurjer Pomoński następującą bardzo ważną dla kraju naszego korespondencję z Wiednia: Rządowi austriackiemu w sprawie regulacji podatku gruntowego nie chodzi bynajmniej o regulację, lecz o podwyższenie podatku. Jakaż szkoda, że Czesi nie uznali tego, a przynajmniej jawnie uznać nie chcieli. W rzeczywistości bowiem wzięli o tem bardzo dobrze, wiedzieli szczególnie, że ostatecznie wszystko skrupi się na Galicji, i dlatego właśnie z gorliwością godną lepszej sprawy przeprowadzili w rajchracie nowelę do ustaw o regulacji podatku gruntowego, która ze skutki tejsi regulacji dla Galicji przyspiesza, a w skutek przyspieszenia, t. j. w skutek ładających dokonania operatów, w dwóch latach Galicji krzywdę wyrządza. Czesi spodziewali się, że mimo pewnego podwyższenia ogólnej na całe państwo sumy podatku gruntowego, im samym dostanie się ulga kosztem innych krajów austriackich, szczególnie Galicji. Nadzieja ta okazuje się już dziś zwodniczą; Czechy będą płacić co najmniej tyle podatku gruntowego, ile płacą obecnie, albo nawet trochę więcej jeszcze. To trochę jednak będzie, jak niestety przynajmniej, w porównaniu z podwyższeniem podatku w Galicji tak drobne, że właściwie porównania wcale niema.

Galicja opłaca dziś 4,618,300 zł. austr. podatku gruntowego, — czyli 12 1/2 procenta ogólnej na całe państwo sumy 37,563,000 zł. Ten stosunek Galicji do całego państwa mógłby wprawdzie wydawać się bardzo korzystnym; nieświadomy rzeczy mógłby zapytać: jakimże sposobem Galicja, stanowiąca przeszło czwartą część państwa austriackiego, może opłacać za ledwie ósmą część podatku gruntowego? Szczególniej w porównaniu z Czechami mógłby stonunek ten wydawać się bardzo korzystnym dla Galicji; Czechy bowiem, stanowiące nieco więcej jak szóstą część państwa, opłacają dziś podatek gruntowego 13,980,000 zł., t. j. blisko 37 proc. sumy ogólnej. Ale w rzeczywistości Galicja niema żadnej korzyści. Grunta czeskie mają wartości i dochodu w przecięciu może ośm razy więcej, jak galicyjskie, a wszakże nie obzary, lecz dochód stanowi o podatku.

Według operatów komisji szacunkowych czysty dochód z gruntów w całym państwie jest obliczony na 165,225,000 zł., szczegółowo zaś z gruntów galicyjskich na 22,900,000 zł.; w tym samym stosunku przeto podatek Galicja rozłożony na nową zasadzie podatek gruntowy, czyli opłacałaby 13 i pół procent sumy ogólnej. Gdyby tedy podatek z całego państwa pozostał taki sam, jaki jest dzisiaj, powiększyłaby się jednak galicyjska kwota podatkowa; urosłaby mianowicie do 5,071,000 zł. (biorąc tylko liczby okrągłe), t. j. o 453,000 zł., czyli o 10 procent kwoty dzisiejszej. Kto opłaca 1000 zł., płaciłby 1100 zł.

Rząd atoli nie chce poprzestać ani na operacjach komisji szacunkowych, ani na dzisiejszej ogólnej z całego państwa sumie podatku gruntowego: Rząd pozmieniał taryfy w operatach klasyfikacyjnych tak, że wedle jego projektu wypada 183,298,000 zł. czystego dochodu z gruntów w całym państwie austriackim, a szczegółowo z gruntów galicyjskich 29,976,000 zł. Stosunek Galicji do całego państwa podniósłby się przeto o przeszło 16 i jedną trzecią procentu. Przy dzisiejszej ogólnej z całego państwa sumie podatku urosłaby tedy kwota galicyjska do 6,140,000 zł. czyli o 33 procent. Kto opłaca

dziś 1000 zł., opłacałby 1833 zł. Ponieważ jednak rząd, jak wspomnieliśmy, chce zarazem podnieść dzisiejszą ogólną sumę podatku, mianowicie do okrągłych 40 milionów, przeto podniósłaby się też kwota galicyjska do 6,534,000 zł., t. j. 1,919,000 zł., czyli o blisko 41 i pół procentu nad dzisiejszą kwotę. Kto dziś płaci 1000 zł., ma płacić od przyszłego roku 1415 zł.

Właściwa intencja rządu pokazuje się z liczby następujących: Dzisiejsza ogólna z całego państwa suma podatku gruntowego wynosi 37,563,000 zł.; rząd chce ją podwyższyć do okrągłych 40 milionów zł., t. j. o 2,437,000 zł.; ale z tej podwyżki ma spaść na samą Galicję ciężar 1,916,000 zł., na całą zaś resztę państwa austriackiego tylko 521,000 zł.!!!

Owo podwyższenie podatku gruntowego w Galicji o 41 1/2 proc., chociażby było najslabiej w świecie, nie dałoby się usprawiedliwić żadną miarą ze stanowiska racjonalnie-ekonomicznego. Już dzisiejszy podatek gruntowy w Galicji jest nader dotkliwy, jest po prostu plagą dla właścicieli gruntów i niepożądaną przyczyną się do zadłużenia, a nakoniec ruiny właścicieli. Nagłe podwyższenie go o blisko połowę musi spowodować przewrót w stosunkach majątkowych; musi zdeprecjować grunta galicyjskie, które i tak już w porównaniu z innymi krajami mają wartość nie wielką; musi spowodować materialną ruinę najrzadziejego nieraz gospodarza, zwłaszcza gdy zważywszy, że podwyższenie o 41 1/2 proc. jest przeciętne, i że w licznych wypadkach wynosić będzie 60, 70, 80 a może nawet 100 proc.; musi spowodować wywłaszczenie wielu właścicieli gruntów, w których miejsce wstąpią żydzi jako nabywcy upadłych gospodarstw, a skarb państwa, że pomimo już wszystkie inne skutki tej rewolucji i na polu ekonomicznym — nie będzie ztąd miał korzyści żadnej, bo żydzi wśród wszelkich okoliczności umieją sprawić sobie ulgę w ciężarach publicznych...

Owo podwyższenie jednak nie jest bynajmniej słuszne. Mógłby nieustannie być dowiedź szeregiem argumentów faktycznych, ale to najlepiej są znane samym właścicielom gruntów w Galicji, i dowodzenie to wychodziłoby po za cel niniejszego artykułu, którym pragnę tylko zwrócić uwagę na grożące niebezpieczeństwo i zwołać na zebrany właśnie we Lwowie sejm: *Caveant consules!*

Ustawa budownicza

uchwalona dnia 16. czerwca w sejmie, zawierająca przepisy budownicze dla gmin miejskich: Białą, Bochna, Brody, Brzeżany, Buczac, Drohobycz, Gorlice, Gródek pod Lwowem, Jarosław, Jasio, Kołomyja, Krosno, Nowy Sącz, Podgórze, Przemysł, Rzeszów, Sambor, Sanok, Sokal, Białyń, Stanisławów, Strzyż, Tarnopol, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Zaleszczyki, Złoczów i Żółkiew.

(Ciąg dalszy.)

§. 7. Wszelkie plany mają być rysowane według miary metrycznej, a mianowicie:

- a) Planu sytuacyjnego obejmujące większą przestrzeń w skali 1 : 500 czyli 10 cm. = 50 m., przy mniejszej przestrzeni w skali 1 : 250 czyli 10 cm. = 25 m.
- b) Planu niwelacyjnego co do długości, należy oznaczyć według skali planu sytuacyjnego a miarę wysokości według skali 10 razy powiększonej.
- c) Planu budowy mają być zastosowane do skali 1 : 100 czyli 10 cm. = 10 m.

Rysunki szczegółowe i konstrukcyjne mają być w takiej skali rysowane, ażeby umożliwione było ich dokładne rozpoznanie a mianowicie w stosunku 1 : 10, 1 : 20, 1 : 50 itd.

§. 8. Przy małych budowlach przedmiejskich naczelnik gminy może wiażąc za podstawę pertraktacji budowniczo-policyjnej także plany nieodpowiadające wszystkim tym warunkom, jeżeli tylko one dają trafny obraz sytuacji, kształtu i rozkładu budowl.

§. 9. W przetrzaga ośmiu dni po wniesieniu podania o konsens, odpowiadającego wszelkim wymaganiom niniejszej ustawy, naczelnik gminy zarządzi przez swoje organa techniczne i administracyjne zbadanie planów w obecności budującego lub jego pełnomocnika, sąsiadów, a jeżeli ustanowiony został fachowy kierownik budowy, także i w jego obecności.

W braku własnego organu technicznego, powoła naczelnik do komisji badania planów jednego znanego i nieinteresowanego w tej sprawie. Jeżeli to połączone było z kosztami, ponosić ma takowe podający o konsens.

Naczelnik gminy naznacza termin komisyjnego zbadania planów, zwoła do udziału osoby powyżej wskazane i jeżeli sam nie może kierować czynnością, deleguje do tego innego członka zwierzchności gminnej.

§. 10. Komisja mająca zbadać plan budowy spisze z swej czynności protokół. Po technicznym zbadaniu planu i wyświeceniu zachodzących wątpliwości, następuje wysłuchanie opinii sąsiadów, którzy mają być zapytani, czy i jakie zarzuty przeciw zamierzonej budowie mają.

W razie podniesienia zarzutów ze strony sąsiadów, komisja starać się będzie o ich usunięcie w drodze ugody i wynik rokowań zapisze do protokołu.

Protokół ten podpisany przez wszystkich uczestników komisji, służyć będzie za podstawę ostatecznego zatwierdzenia podania o konsens ze strony zwierzchności gminnej, która w przetrzagu dziesięciu dni po odbyciu komisji wydać ma pisemne orzeczenie, pozwalające na zamierzoną budowę lub odmawiające pozwolenia. Zastrzeżone przez zwierzchność gminną warunki lub zmiany, mają być dokładnie wskazane w orzeczeniu i ile możliwości zaznaczone na planach, z których jeden egzemplarz tak w tym wypadku jak i w razie bezwarunkowego pozwolenia pozostanie w aktach a drugi zwrócony zostanie podającemu o konsens.

Zatwierdzenie podania w wypadkach w §. 3. wakacyjnych, nastąpić musi w trzech dniach.

§. 11. Jeżeli przeciw zamierzonej budowie podniesiono zarzuty pochodzące z tytułu prawa prywatnego i takowe przy komisyjnym zbadaniu planów nie mogły być w drodze ugody usunięte, może być udzielony konsens na budowę, której względy publiczne nie stoją na przeszkodzie. Co do zarzutów z tytułu prawa prywatnego podniesionych, ma zwierzchność gminna odebrać strony do drogi prawa.

W uchwale konsensu na budowę udzielającej należy wyraźnie wymienić zarzuty z tytułu prawa prywatnego podniesione a do drogi prawa odebrać.

Sąd rozstrzyga czy budowa dopuszczona ze względów publicznych, przeciw której podniesiono zarzuty z tytułu prawa — prywatnego ma być aż do rozstrzygnięcia sporu wstrzymana, albo czy i pod jakimi warunkami może być

tymczasem prowadzoną (§§. 340., 341., 342. ust. cyw.)

O innych zarzutach rozstrzyga zwierzchność gminna.

§. 12. O zatwierdzeniu podania o konsens zawiadomi zwierzchność gminna pisemnie w każdym razie oprócz budującego, także strony interesowane.

§. 13. Budowa może być rozpoczęta dopiero wtedy, gdy orzeczenie zawierające konsens stało się prawomocne. Prawomocnem zaś staje się to orzeczenie wtedy, jeżeli do 14 dni po jego doręczeniu nie wniesiono żadnego rekursu.

§. 14. Otrzymany konsens na budowę gminną, jeżeli dozwolona w nim budowa nie została rozpoczęta w przeciągu dwóch lat po zapadłej prawomocności orzeczenia. Jeśli budowa rozpoczęta przed upływem tego terminu przerwana została przez przeciąg dwóch lat, zwierzchność gminna ma być naprzód uwiadomiona o zamierzonym dalszym prowadzeniu budowy celem rozstrzygnięcia, czy budowa może być dokończona na podstawie pierwotnego planu, lub czy ze względu na zmieniłe stosunki zachodzi potrzeba rewizji planów i odnowienia konsensu.

Postępowanie w razie odnowienia konsensu ma być zastosowane do postanowień §§. 9. i 10. §. 15. Przy budowach na przedsiębiorstwa przemysłowe, które w myśl ustawy przemysłowej wymagają zezwolenia władzy politycznej, pertraktacja budownicza ma być ile możliwości połączona z pertraktacją przemysłowo-polityczną.

W każdym razie konsens na taką budowę może być udzielony dopiero po prawomocnym zezwoleniu na prowadzenie przedsiębiorstwa.

§. 16. Przy budowach w rejonie fortyfikacyjnym tudzież obok dróg państwowych lub koleżelaznych mają być zastosowane przepisy w tej mierze obowiązujące.

Odległość budynku od drogi krajowej i powiatowej ma wynosić przynajmniej trzy metry, a od drogi gminnej dwa metry.

Wyjątek stanowią ulice i place, posiadające ustalone linie regulacyjne.

Rozdział II.

Szczegółowe przepisy o budowlach.

§. 17. Przy każdej budowie należy do samoisnego wykonywania robót murarskich i ciesielskich używać tylko murarzy i cieśli posiadających przepisaną w ustawie przemysłowej koncesję.

Jeżeli do wykonania budowy ustanowiony zostaje kierownik, upoważniony w myśl ustawy przemysłowej do wykonywania takich czynności, budujący jest obowiązany uwiadomić o tem naczelnika gminy i wskazać nazwisko kierownika. Wszelka zmiana w tem kierownictwie ma być także podana do wiadomości naczelnika.

Przy znaczniejszych budowlach naczelnik gminy może zagnieć budującego do ustanowienia takiego kierownika.

Kierownik budowy jest zarówno jak budujący odpowiedzialny za wszelkie naruszenie warunków konsensu, za odstąpienie od zatwierdzonych planów i w ogóle za wszelkie uchybienie przeciw przepisom tej ustawy.

Odstąpienie od zatwierdzonych planów jest dozwolone tylko w wypadkach, w których wyjątek §. 3. wystarcza uwiadomienie zwierzchności gminnej. Każde jednak odstąpienie od planu zatwierdzonego ma być podane do wiadomości zwierzchności gminnej.

(C. d. n.)

Z lwowskiej Rady miejskiej.

Posiedzenie 17. czerwca. Obecnych radnych 70. Przewodniczący, prezydent miasta dr. Gnoński.

Radny Jaskiewicz strzymuje urlop na 10 tygodni.

Rad. dr. Ciesielski. O ile pamiętam zapadła w r. z. uchwała Rady miejskiej, niedozwalająca urzędniczym festynom i zabaw publicznym na Wysockim Zamku jakoteż w ogrodzie Jezulickim; z wyłączeniem od tego zakazu jedynie ogródku restauracyjnego. Tymczasem czytamy dzisiaj w Gazecie ogłoszenie festynu na niedzielę w ogrodzie Jezulickim, w rotundzie. Gdy niema wątpliwości, że zabawa podobna, zwłaszcza przy bezpłatnym wstępie, ślęcznie licząc publiczność, przyczem zniszczone być mogą trawniki i klomby — zapytuję p. prezydenta, na jakiej zasadzie magistrat wydał pozwolenie wbrew istniejącej uchwale Rady?

Prezydent odpowiada, że to nie będzie festyn, tylko wystawa fantów urzędowa w rotundzie, o gród zaś pozostanie otwarty dla publiczności, nie ma więc obawy wielkiego natłoku.

Odczytano następnie nagły wniosek w przedmiocie odwołania gruntów w ulicy Grodeckiej, do czego obowiązane jest Towarzystwo kolei Czerniowieckiej w myśl rozporządzenia namiestnictwa z d. 29. lipca 1874 r. Rada porocza prezydentowi miasta przedsięwzięcie energicznych kroków, aby rozporządzenie to w czasie jaknajbliższym wykonane zostało.

Przewodniczący ma nadzieję udzielić odpowiedź w tym przedmiocie na przyszłym posiedzeniu.

Rad. Hrobni stawia wniosek nagły w sprawie budowy ruchomych baraków na czas ćwiczeń wojskowych które rozpocząć się mają 9. sierpnia. W dniu 15. bm. odbyła się w tym celu licząca do której stanęło dwóch oferentów. Jeden z nich podał cenę z. 2.43 za jeden metr kwadrat, drugi zaś cenę z. 2. Według warunków licytacyjnych baraków ma być 40, każdy 40 metra długo, 10 m. szerokości. Licząc po z. 2. koszt wyniósłby był 32,000 na lat 5. — Wnioskodawca stawia propozycję aby Rada uchwalała raczej budowę 20 baraków nieruchomych, które starczyłyby na lat 8, a kosztowałyby tylko z. 24,000 i w tym celu aby wybrano zaraz komisję, do której, między innymi, wnioskodawca proponuje i siebie, jako fachowego. Nagłość jest konieczną z tego względu, że protokół licytacyjny zobowiązuje oferentów tylko do przysięgi o zwrotku, a w razie gdyby w tym dniu nie zapadła stanowiąca uchwała, nikt się nie podejmie zbudowania baraków do dnia 9. sierpnia, bo w całym mieście nie znajdzie się potrzebnych na to 20 tysięcy calówek.

Rada przynajmniej nagłość wniosku, wywiązując się tylko dyskusją nad potrzebą wybrania zaraz komisji.

Wiceprezydent Dąbrowski, stawia wniosek, aby sprawę tę odeśłał do sekcji IV, która zajmuje się wszystkimi sprawami kwaterunkowymi.

Rad. dr. Czyżewicz ubolewa nad dziwnym sposobem postępowania, jaki się zakradł od pewnego czasu. Istnieją nby sekcje, które mają sobie poruczone specjalne prace, a gdy przychodzi jaka ważna sprawa, gdy idzie o znaczący wydatek, systematycznie pomija się sekcję właściwą, i pod pozorem braku czasu, stawiają się wnioski nagłe i naprzód uchwalają się bez dostatecznego rozpatrzenia. Tak i w tym wypadku, pomimo że w sekcji IV. jest oddzielna komisja kwaterunkowa, która się z obowiązku powinna tam najść, wystąpiono z wnioskiem wybrania nowej komisji — my tymczasem w sekcji, ani w komisji kwaterunkowej, nie nawet nie wiemy o odbytych licytacjach. Po ośm więc sekcja

Rady? po ośm tracił czas napróżno i schodził się na posiedzenia sekcji, kiedy tak łatwo byłoby się można bez sekcji? lepiej wszystko załatwiać na pełnych posiedzeniach, za pomocą wniosków nagłych, to będzie daleko wygodniej. — Mowca popiera wniosek wiceprezydenta Dąbrowskiego.

Rad. M o s z c z a s k i dziwi się, że wnioskodawca, który na licytacji sam postawił ofertę, dziś występuje z odmiennym wnioskiem.

Rad. P e n t h e r „wyjaśnia“, że rad. Hrobni przyszedł na licytację jako delegat sekcji III. a potem sam postawił ofertę — na aczynioną zaś sobie uwagę w tym względzie, oświadczył, że gdy oferta jego zostanie przyjęta, natenczas złoży mandat.

Rad. J ä g e r m a n oświadcza, że „kolega Hrobni najwłaściwiej sobie postąpił, bo choć był oferentem, stawia oś dodatkowego, na osem gmina zyskać tylko może.“ Mowca zgadza się na wybór komisji ad hoc.

Wniosek o zamknięcie dyskusji przyjęty; zaplanisi jeszcze do głos radni: dr. Czyżewicz, ks. Stojałowski, Kulczycki, dr. Ciesielski, Richtman, Hrobni i Penther.

Rad. dr. Czyżewicz z dziwnym rewidacją rad. Penthera, i obroną rad. Jägermana, wykazuje słabość drogi na jaką wstępujemy. Mandat składający trzeba przed stawieniem i przyjęciem oferty — inaczej, wzywać jak tu jesteśmy moglibyśmy powziąć najkorzystniejsze dla gminy — a względnie dla siebie — umowy i przedsiębiorstwa, uchwalili je tu, a następnie złożył mandat, rozsiadł się i pozwolił miastu, żeby sobie inną Radę wybrało.

Rad. dr. Stojałowski ki uważa, że warunek, aby członek Rady nie zostawał w stosunku przedsiębiorcy czy dostawcy dla gminy, nie opiera się na podstawach moralności, ale jest po prostu wykładem §§. statutu. Są przecież inne miasta gdzie radni swobodnie spełniają różne przedsiębiorstwa gminne, a nikomu to nie przeszkadza. I wobecnym przeto wypadku nie należy upatrywać nie zdrowego.

Rad. K u l c z y c k i odczytuje §§. 12. i 13. z „Porządku czynności dla Rady kr. stol. m. Lwowa“, według których:

„Radny nie może być obecnym przy rozprawach i głosowaniu, jeżeli przedmiot obrad dotyczy jego osoby“ i t. d.

„Zaden radny nie może ani na własny rachunek, ani jako spółnik... brać udziału w przedsiębiorstwach jakichkolwiek dostaw, budowl lub innych robót na rzecz gminy dokonaj się mających.“

Rad. dr. Ciesielski nie widzi związku odczytanych §§. z obecną sprawą. Kolega Hrobni owzem, „zagalował się w swojej aczciwości“ — i o ile mowcy wiadomo, tylko korzyść gminy miał na celu.

Rad. Hrobni oświadcza, że na licytację przyszedł nie jako delegat ale z prostej ciekawości, widząc zaś iż oferta stawiona przez jednego konkurenta z. 2.43. byłaby za kosztowną dla miasta, postawił sam niższą, bo tylko z. 2. Powróciłszy jednak do domu i obliczywszy dokładniej, przekonał się, że i przy tej niższej cenie, baraki kosztowałyby miasto na 5 lat z. 87,000. Wystąpił więc dzisiaj z odmiennym wnioskiem budowy baraków nieruchomych za z. 24,000. Same te cyfry wykazują, czy miał wady korzyść na widoku.

Rad. P e n t h e r zaznacza raz jeszcze, że rad. Hrobni przyszedł na licytację w charakterze delegata sekcji III. i w tym charakterze podpisał protokół licytacyjny, a po raz drugi podpisał go jako oferent.

Po przemówieniu jeszcze rad. Richtmana, dr. Ciesielskiego, Penthera, Kulczyckiego i Dąbrowskiego, przystąpiono po półtoragodzinnej dyskusji, do głosowania. Głosowanie przez podniesienie rąk nie doprowadziło do pozytywnej rezultatu, uchwalono przeto głosowanie imienne, w skutek którego wniosek rad. Hrobniego ośdany został do sekcji IV.

Jako nagły również wniosek, przedstawia sprawozdawca dr. Feigl sprawę desinfekcji miasta na r. 1880. Dotąd przeprowadzano desinfekcję raczej pozornie tylko, niewystarczająco wcale, jakoby dorywczo, bez żadnego systemu, z czego miasto nie nie korzystało, a gmina znaczne ponosiła wydatki. Desinfekcja ma się wykonywać przez trzy miesiące, od 1. lipca do 30. września. W r. z. zżyto masy desinfekcyjnej 22-28 tysięcy konewek, obecnie obliczono, że na desinfekcję około 2,000 domów, licząc na każdy dom po jednej konewce co szesć dni, będzie potrzebna 65 tysięcy, a wraz z placami publicznymi około 75,000 konewek masy.

Po dość długiej dyskusji nad różnymi rodzajami i wymogami dokładnej desinfekcji, wnioski sekcji przyjęto z dodatkami tylko, aby wody z Pełtwej nie nasywano do polewania ulic i placów.

Z porządku dziennego zatwierdzono tylko trzy sprawy mianowicie:

W drugiej uchwale rozważano kontrakt dzierżawcy dóbr Zabrze.

Przy tej sposobności rad. dr. Milleret, (podobnie jak dr. Czyżewicz co do sekcji IV.) zastęregł aby na przyszłość nie pomijano władz sekcji dóbr, kiedy sprawa dotyczy majątków ziemskich gminy m. Lwowa.

Projekt ustawy znoszącej prawo propinacji w m. Lwowie, znajduje się obecnie w sejmie. Aby nie narazić sprawy na nową odwołkę, w skutek nieudzielenia sankcji uchwale sejmowej — Rada — zgodnie ze warunkami ministerstwa — jako właściciela obszaru dworskiego Zamarstynowa, Kieściska i Kulparkowa w rejonie akcyzowym miasta, zrzeka się wszelkich praw i pretensji, z powodu znieślenia propinacji. Takż sam akt strzeżenia się zeznało przełożeniu zbora ewangelickiego, w charakterze właściciela części obszaru dworskiego Kulparków I.

Wydział krajowy wniosł do sejmiku projekt nowej ustawy o konkurencji kościelnej. Gdy jednakże projekt Wydziału krajowego jest nietyko nieudzielnym ale i niewykonanym, — Rada upoważnia prezydenta miasta aby drogą właściwą wyjednł u sejmiku, uchwalenie nie nowej ustawy ale tylko noweli:

- aby całe miasto uważane było jako jeden okrąg parafialny —
- aby gmina ponosiła wydatki konkurencyjne za swoich członków — i
- aby koszta te ściągala od nich następnie w myśl §§. 96. i 101. statutu kr. m. Lwowa.

Koniec posiedzenia o godzinie 9 1/2.

Kronika miejscowa i zamiejscowa.

Dnia 18. czerwca.

* Wystawa sztuk pięknych wzbogacona została znakomitym portretem marszałka hr. Włodz. Dzieduszyckiego pędzla Henryka Rodakowskiego.

* Przedsiwzięto gospodarstwo na naszych walach Hetmańskich. W miesiąc czerwca, kiedy miejscy spacerowcy mają służyć do publicznej prześchadki, prześchadki wcale nie można. Cady bruk poezwasy od teatru aż do placu św. Duchy wyrwany i porzucany, przedstawia jedno ramowisko kamieul, piasku, tasek, rydlów, moteli etc. Mają to być reparacje. Ależ sąpać się godzi, czemu nie przedsiębrano ich zaraz na wiosnę, nim letnie spacercy się zaczęły? A skoro już roboty te zepchano na

sezon letni, dla czego a jaką prawdziwie nadpółtwiańską flegmą składa się ten bruk nowy i samiat kilku nie postawi się kilkunastu albo i kilkudziesięciu robotników dla uprzątnienia tych ramowisk w miejscu spacerowem, a które jest zarazem pasażem licząc uczęszczanym, łączącym bowiem dwie części naszego miasta?

* Członków chóru męskiego gal. Towarzystwa muzycznego zaprasza komitet na wywyższąją próbę, która się odbędzie z waltorniami w sobotę z uderzeniem godziny 7.; zaś posiedzenie komitetu wyloczowego rozpocznie się o godzinie 6. w lokalnościach Towarzystwa, na które raczą pp. komitetowi zebrać się w jak najliczniejszym komplecie.

* Wystawa rysunków geometrycznych, odręcznych i modeli noszów tutejszej szkoły realnej otwartą będzie w dnach 20. i 21. czerwca b. r. o godzinie 9. do 1. w gmachu zakładu w salach nr. II na Iazem i nr. IV na 2gim piętrze. Wstęp jest wolny. Nie potrzebujemy zapewne podnosić wartości tej wystawy, która już sześćmi laty wykazała bardzo świetne owoce nauki rysunku w tutejszej szkole realnej.

* Petycja do sejmiku Towarzystwa gim. „Sokół“ o zasilek na budowę sali gimn., wykazująca ofiarnym wyjęciem ze sprawozdań przedkładanych przez Towarzystwo corocznie Wydziałowi krajowemu, jak nagląca jest potrzeba własnego, należycie urządzonego budynku dla zakładu gimn. ze względu na liczną i coraz liczniejszą młodzież szkolną, spotkała się w sejmie z dwoma innymi głosami ludzi fachowych, świadczącymi wymownie o takiej potrzebie.

* Towarzystwo lekarzy galic., w opinii swej o reformie szkół średnich i petycja Towarzystwa politechników w tejsie samej sprawie, oświadczyły się zgodnie i z całym naciskiem za reformą szkolnego wychowania w kierunku higienicznym. Ostatnia wyraża się w tym względzie: „Przemiesiamy już tę okoliczność, że przez nadmiar pracy młodzież nie-życiennie i intelektualnie. Podając nadmiar pokarmu umysłowego zapomniano, że każdy nadmiar szkodyliwy jest i sprawia upadek sił. A to się odnosi tak do życia fizycznego, jakoteż do życia umysłowego.“

Drugą wielką wadą w dotychczasowym ustroju szkół średnich jest zupełne zaniedbanie kierunku i nadzoru higienicznego w wychowaniu młodzieży jakoteż ubamamiania jej wczesnego se sposobami pielęgnacyjnymi swego zdrowia. Ztąd pochodzi, że młodzież szkolna fizycznie coraz staje się wędziej. Biorąc na uwagę, że reforma w tym kierunku, jakiej Towarzystwo lekarzy i politechników się domaga, właśnie przez zakład gimn. Towarzystwa „Sokół“ — pracującego z pozytywizmem od lat 13 na tem polu — ze strony praktycznej bawmieważnie została dokonana, skoroby za pomocą wybudowania zakładu gimn., urządzonego na wzór innych można dać całej młodzieży szkolnej sposobność korzystania z gimnastyki, — sądzimy, że środek ciężkości tej sprawy leży w petycji Tow. gimn. i że sejm dając w tym względzie pomoc Towarzystwu, rozwiązałby temsamem kwestję doraznie, nie wycoekując, jakiego ona, w najlepszym razie po latach dopiero, w systemie szkolnictwa doczeka się rozwiązania. Mamy też nadzieję, że na tę łączną sprawę nie zaniebądą zwrócić uwagę asesogólnie posowie naszego miasta, którzy niejednokrotnie mieli sposobność poznać oplakania godne stosunki nasze.

* Przy placu Bernardyńskim pod l. 11 powstał nowy szynk jydowski, a goście uczęszczający do tego lokalu całkiem bezkarnie w biły dzień zanieczyszczają skwery z obroną obywatelską publicznej. Władza policyjna powinna zwrócić na to uwagę.

* Rada sekcynj w przysędym Rady ministrów p. Jan Lidl, otrzymał order żelaznej korony III. klasy z uwolnieniem od taksy.

* Od dni kilku liczni amatorowie sztuki podsiwliwają w Künstlerhaueze w Wiedniu cudowną plętkę popierając kolosalną z białego marmuru, głębi sławnego rzeźbiarza Defornera, przedstawiającego króla polskiego Stanisława Augusta.

Jest to dar hr. Lessera znane go we Lwowie brata znakomitego artysty Aleksandra Lessera.

* Ze Lwowa otrzymał *Ocas* wiadomość następującą:

„W politechnice lwowskiej zaszło następujące zdarzenie, które jako fakt nagły przedstawiamy. Profesor Bilsanz zarzucił słuchaczom wzięcie rysunku (bez wartości), ci udali się ze skargą do rektora, oznajmiając zarazem, że na wykłady profesora Bilsanza chodzili nie mogą, dopóki kolegium profesorów tej sprawy nie rozstrzygnie. Rektor usiłował obronić profesora, słuchacze domagali się usządowego zatwierdzenia tej sprawy i w podaniu swem protill o odpowiedzi satysfakcję przedstawiając, że do czasu rozstrzygnięcia sprawy na wykłady chodzili nie mogą; lito. ogłoszona została uchwała kolegium profesorów, że za nieodpowiednie postępowanie słuchacz (tego roku i wydziału, który miał to zajście Bilsanz) — zwrócić publiczną nagrodę. Ci słuchacze, którzyby nazajutrz nie przyszli na wykład Bilsanza, zostają wykreślieni z politechniki.“

Ocas dodaje: Zaden z słuchaczy nie przyszedł na wykład tego profesora. Upewniamy, że powyższe przedstawienie jest bezstronne, i że żadnych innych zajęć nie było. Dnia dzisiejszego trzech z młodzieży delegowanych przez kolegów, przejechali przez Kraków, udając się do Wiednia ze skargą ministerstwa.

Fakt doniesiony *Ocasowi* był nam od kilku dni znany, ale dzielnicy lwowskiej nie wspomnieli o nim, ponieważ uważali go za sprawę domową szkoły politechnicznej; wiadomo nam,

W towarzystwach i sferach sądowych najlepszą...
W Bessarabiejskiej gubernii, pismo Mołwa...
Praktyczna księżka do nabożeństwa. W Permie na Syberji wydał niedawno tamtejszy...
Morderstwo. Koło Nendorf, na wieśniaku...
O. B. Friedmann, jeden z najwybitniejszych...
Dzienniki francuskie przytaczają następującą...
Gospodarstwo przem. i handel. Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

W Łożanie nad jeziorem Genewem...
Intermezzo polityczne w teatrze. W Dublinie na sobotę przedstawienia w teatrze Grafton...
Gospodarstwo przem. i handel. Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

Teofil, dziennikarz, o ponowieniu uchwał Wymu z d. 8. października 1868 r. i 30. marca 1876 w przedmiocie równouprawnienia izraelskiego z resztą ludności...
Gospodarstwo przem. i handel. Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

grała się wzmaga. Cyfr dokładnie wykazującej rozmiary tej emigracji nie mamy, ale mamy cyfry urzędowe, że już w r. b. przytaczamy 120 osób na głównych stacjach kolejowych...
Zdaniem mowy istniejącej ustawy pozwalałyby rządowi znacznie rozszerzyć pod tym względem działalność. Rząd może wyrazić stanowczo przeciwnym...
Potrzeba nadto pójść dalej, to jest zbadać przyczyny tego zjawiska. Jedni mówią, że przyczyną jest niedość...
Po tej przemowie, mowa prosi o odeślanie jego wniosku do komisji administracyjnej, co i tak wprawdzie jednogłośnie uchwała.

że nie ma sprzeczności w zapatrywaniach. Jest nadzieja, że do 12 dni konferencja swoje prace zakończy. Uchwały co do wysłania komisji mają dopiero ewentualnie zapisać w konferencji, która też może ich zaniecha. Komisja delegatów ma wielki zapas map; mapy austriackiego sztabu generalnego są uznane za najodpowiedniejsze, i będą służyć delegatom za podstawę.
Belgrad d. 17. czerwca. Ministrowie Izakowicz, Welikowicz, Margeticz i Boskovicz podali się do dymisji. Mianowani zostali: Milojkovicz ministrem spraw wewnętrznych, Awakumowicz sprawiedliwości, Jovanowicz skarbu, Wasiliewic owiaty, a Zdrawkowicz stał ministrem robót publicznych.
Zakaz wywozu zboża zniesiony.
Paryż d. 17. czerwca. W Izbie posłów doniósł Desroys, że komisja dla ustawy o administracji wojskowej coła swój projekt a przystępuje do projektu senatu. W miejsce Margaina sprawozdawcą wybrany Desroys. W senacie przedłożył Dufaure projekt o stowarzyszeniach, co powszechnie zdziwilo. Jak słycać, na dzisiejszej naradzie gabinetowej większość oświadczyła się za amnestją.

W towarzystwach i sferach sądowych...
W Bessarabiejskiej gubernii...
Praktyczna księżka do nabożeństwa...
Morderstwo...
O. B. Friedmann...
Dzienniki francuskie...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

W Łożanie nad jeziorem Genewem...
Intermezzo polityczne w teatrze...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

Teofil, dziennikarz...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

grała się wzmaga...
Zdaniem mowy...
Potrzeba nadto pójść dalej...
Po tej przemowie...
Niemniej znaczna większość odesłane zostały do komisji prawniczej dwa wnioski p. hr. Tyszkiewicza, odczytane na poprzednim posiedzeniu, po krótkim ich uzasadnieniu przez wnioskodawcę.

Belgrad d. 17. czerwca. Ministrowie Izakowicz, Welikowicz, Margeticz i Boskovicz podali się do dymisji. Mianowani zostali: Milojkovicz ministrem spraw wewnętrznych, Awakumowicz sprawiedliwości, Jovanowicz skarbu, Wasiliewic owiaty, a Zdrawkowicz stał ministrem robót publicznych.
Zakaz wywozu zboża zniesiony.
Paryż d. 17. czerwca. W Izbie posłów doniósł Desroys, że komisja dla ustawy o administracji wojskowej coła swój projekt a przystępuje do projektu senatu. W miejsce Margaina sprawozdawcą wybrany Desroys. W senacie przedłożył Dufaure projekt o stowarzyszeniach, co powszechnie zdziwilo. Jak słycać, na dzisiejszej naradzie gabinetowej większość oświadczyła się za amnestją.

W towarzystwach i sferach sądowych...
W Bessarabiejskiej gubernii...
Praktyczna księżka do nabożeństwa...
Morderstwo...
O. B. Friedmann...
Dzienniki francuskie...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

W Łożanie nad jeziorem Genewem...
Intermezzo polityczne w teatrze...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

Teofil, dziennikarz...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

grała się wzmaga...
Zdaniem mowy...
Potrzeba nadto pójść dalej...
Po tej przemowie...
Niemniej znaczna większość odesłane zostały do komisji prawniczej dwa wnioski p. hr. Tyszkiewicza, odczytane na poprzednim posiedzeniu, po krótkim ich uzasadnieniu przez wnioskodawcę.

Belgrad d. 17. czerwca. Ministrowie Izakowicz, Welikowicz, Margeticz i Boskovicz podali się do dymisji. Mianowani zostali: Milojkovicz ministrem spraw wewnętrznych, Awakumowicz sprawiedliwości, Jovanowicz skarbu, Wasiliewic owiaty, a Zdrawkowicz stał ministrem robót publicznych.
Zakaz wywozu zboża zniesiony.
Paryż d. 17. czerwca. W Izbie posłów doniósł Desroys, że komisja dla ustawy o administracji wojskowej coła swój projekt a przystępuje do projektu senatu. W miejsce Margaina sprawozdawcą wybrany Desroys. W senacie przedłożył Dufaure projekt o stowarzyszeniach, co powszechnie zdziwilo. Jak słycać, na dzisiejszej naradzie gabinetowej większość oświadczyła się za amnestją.

W towarzystwach i sferach sądowych...
W Bessarabiejskiej gubernii...
Praktyczna księżka do nabożeństwa...
Morderstwo...
O. B. Friedmann...
Dzienniki francuskie...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

W Łożanie nad jeziorem Genewem...
Intermezzo polityczne w teatrze...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

Teofil, dziennikarz...
Gospodarstwo przem. i handel...
Lwów dnia 17. czerwca. Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej...

grała się wzmaga...
Zdaniem mowy...
Potrzeba nadto pójść dalej...
Po tej przemowie...
Niemniej znaczna większość odesłane zostały do komisji prawniczej dwa wnioski p. hr. Tyszkiewicza, odczytane na poprzednim posiedzeniu, po krótkim ich uzasadnieniu przez wnioskodawcę.

Belgrad d. 17. czerwca. Ministrowie Izakowicz, Welikowicz, Margeticz i Boskovicz podali się do dymisji. Mianowani zostali: Milojkovicz ministrem spraw wewnętrznych, Awakumowicz sprawiedliwości, Jovanowicz skarbu, Wasiliewic owiaty, a Zdrawkowicz stał ministrem robót publicznych.
Zakaz wywozu zboża zniesiony.
Paryż d. 17. czerwca. W Izbie posłów doniósł Desroys, że komisja dla ustawy o administracji wojskowej coła swój projekt a przystępuje do projektu senatu. W miejsce Margaina sprawozdawcą wybrany Desroys. W senacie przedłożył Dufaure projekt o stowarzyszeniach, co powszechnie zdziwilo. Jak słycać, na dzisiejszej naradzie gabinetowej większość oświadczyła się za amnestją.

Wiedeń 16 czerwca. Powołany dla państwa (na 100 zł.)

Banki aust. w banku 5 pr.	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4

Obliżaje indystryjne (100 zł.)

Galicyjskie	87 50	87 50
Bukowińskie	86 50	87 50
Inne publiczne pożyczki		
Węgierska renta stała 6 pr. po 100 zł. w. a.	109 91	110 08
Węgierska renta stała 5 pr. po 100 zł. w. a.	127 24	127 77
Węgierska renta stała 4 pr. po 100 zł. w. a.	118	118 10

Akcje bankowa.

Anglo-aust. po 200 zł. 1860	125	125 25
Bankowa Aust. po 200 zł. 1860	125	125 25
Bankowa Aust. po 200 zł. 1860	125	125 25
Bankowa Aust. po 200 zł. 1860	125	125 25
Bankowa Aust. po 200 zł. 1860	125	125 25

Wiedeń 16 czerwca. Powołany dla państwa (na 100 zł.)

Banki aust. w banku 5 pr.	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4

Obliżaje indystryjne (100 zł.)

Galicyjskie	87 50	87 50
Bukowińskie	86 50	87 50
Inne publiczne pożyczki		
Węgierska renta stała 6 pr. po 100 zł. w. a.	109 91	110 08
Węgierska renta stała 5 pr. po 100 zł. w. a.	127 24	127 77
Węgierska renta stała 4 pr. po 100 zł. w. a.	118	118 10

Akcje koleji.

Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50

Wiedeń 16 czerwca. Powołany dla państwa (na 100 zł.)

Banki aust. w banku 5 pr.	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4

Obliżaje indystryjne (100 zł.)

Galicyjskie	87 50	87 50
Bukowińskie	86 50	87 50
Inne publiczne pożyczki		
Węgierska renta stała 6 pr. po 100 zł. w. a.	109 91	110 08
Węgierska renta stała 5 pr. po 100 zł. w. a.	127 24	127 77
Węgierska renta stała 4 pr. po 100 zł. w. a.	118	118 10

Akcje koleji.

Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50

Wiedeń 16 czerwca. Powołany dla państwa (na 100 zł.)

Banki aust. w banku 5 pr.	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4

Obliżaje indystryjne (100 zł.)

Galicyjskie	87 50	87 50
Bukowińskie	86 50	87 50
Inne publiczne pożyczki		
Węgierska renta stała 6 pr. po 100 zł. w. a.	109 91	110 08
Węgierska renta stała 5 pr. po 100 zł. w. a.	127 24	127 77
Węgierska renta stała 4 pr. po 100 zł. w. a.	118	118 10

Akcje koleji.

Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50

Wiedeń 16 czerwca. Powołany dla państwa (na 100 zł.)

Banki aust. w banku 5 pr.	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4
Banki aust. w banku 5 pr. 1860	73 3/4	73 3/4

Obliżaje indystryjne (100 zł.)

Galicyjskie	87 50	87 50
Bukowińskie	86 50	87 50
Inne publiczne pożyczki		
Węgierska renta stała 6 pr. po 100 zł. w. a.	109 91	110 08
Węgierska renta stała 5 pr. po 100 zł. w. a.	127 24	127 77
Węgierska renta stała 4 pr. po 100 zł. w. a.	118	118 10

Akcje koleji.

Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50
Albrechtske po 200 zł. 1860	67 50	67 50

